

Sextakordy

Sextakord je prvním obratem kvintakordu. Pod zadanou notou v basu je číslo 6 – zde použijete sextakord. Je-li např. v tónině C dur zadán tón „e“, bude nad tímto tónem znít akord složený z tónů „c, e, g“ a funkčně se bude jednat o T, bude-li zadán tón „h“ s označením „6“, bude nad tímto tónem znít akord složený z tónů „g, h, d“ a funkce akordu bude D.

U sextakordů zdvojujeme sextu nebo tercii **od basového tónu**. Nesmí se však jednat o tón citlivý. Je-li např. v C dur tónině zadán basový tón „g“ s označením „6“, znamená to, že zde bude použit akord složený z tónů „e, g, h“. Tercií od basového „g“ je tón „h“, což je onen citlivý tón v dané tónině a ten nesmím zdvojit. V takovém případě – tedy když sextakord obsahuje citlivý tón – mohu zdvojit i basový tón, nikdy však nesmím zdvojit tón citlivý.

Standardně tedy zdvojujeme jiný tón než tón basový, což znamená, že se mi v horních třech hlasech objeví oktáva (buď ve vedlejších hlasech S – A, A – T, nebo přes hlas S – T). Takové oktávy se následně při rozvodu do dalšího akordu rozvádějí stejně, jako oktávy u klamného závěru, tedy, je-li oktáva ve vedlejších hlasech, bude se *stahovat* stranným nebo protipohybem, je-li přes hlas, bude se stranným nebo protipohybem *roztahovat*. Na uvedené oktávy v horních třech hlasech (basu se to netýká!!!) je nutné *nastoupit* stranným nebo protipohybem.

Skupinové sextakordy

Stojí-li bezprostředně vedle sebe dva a více sextakordů, hovoříme o skupinových sextakordech. V takovém případě můžeme u všech členů „skupiny“ zdvojit i bas, jen se nesmí jednat o citlivý tón. Pozor na paralelní kvinty v horních třech hlasech při spojování dvou vedle sebe stojících sextakordů! Nebezpečí je velké...

D.ú.: VI – 23/5 (s. 29)

VII – 23/1 (s. 29-30!)